

LIDA Stories

lidastories.net

**Ein gammal mann som kjærest /
Um homem idoso por marido**

✎ Aranya

✉ Sunniva Høiby-Øiset

✎ Espen Stranger-Johannessen (nn), João

Caramelo (pt)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

**Ein gammal mann som kjærest
Um homem idoso por marido**

✎ Aranya

✉ Sunniva Høiby-Øiset

✎ Espen Stranger-Johannessen

|| 5

nynorsk / portugês

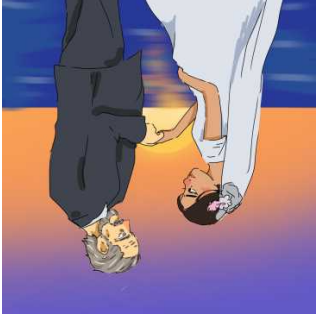

Eg trudde norske menn var dei beste mennene i verda, men det stemmer ikkje! Før eg møtte han som skulle bli ektemannen min, jobba eg på ein fabrikk i Bangkok, medan han budde i Pattaya. Vi vart kjente gjennom Internett og vart etter kvart saman.

. . .

Eu pensava que os homens noruegueses eram os melhores homens do mundo, mas isso não é verdade! Antes de conhecer o homem que se tornou meu marido, trabalhei numa fábrica em Bangucoque e ele vivia em Pattaya. Conhecemo-nos através da Internet e acabámos por nos tornar um casal.

Etter ei stund bestemte vi oss for å gifte oss. Eg
kom frå ein fattig familie, så det å ha ein
utanlandsk ektemann som kunne forsørge
familien min, var ein del av grunnen til at eg
gifta meg med han.

...

Passado algum tempo, decidimos casar. Venho
de uma família pobre, pelo que ter um marido
estrangeiro que pudesse tomar conta da minha
família foi uma das razões para casar com ele.

Vi flytta til Noreg, og eg byrja å gå på skule for å lære norsk. Det var vanskelege tider. Eg hadde ikkje førarkort, og mannen min var nøydd til å køyre meg til skulen, vente på meg og køyre meg tilbake. Det tok éin time kvar veg. Etter ei stund flytta vi nærare, men likevel insisterte han på å køyre meg til skulen. Han ville ikkje at eg skulle gå åleine.

. . .

Mudámo-nos para a Noruega, e eu comecei a frequentar a escola para aprender norueguês. Foi um período difícil. Não tinha carta de condução e o meu marido tinha de me levar à escola, esperar por mim, e conduzir de volta. Era uma hora em cada sentido. Passado algum tempo, mudámo-nos para mais perto, mas ele insistia em conduzir-me até à escola. Ele não queria que eu andasse sozinha.

Eg veit ikkje kva framtida vil bringe. Planen min er å byrje på ein annan skule, men mannen min vil ikkje at eg skal gjere det. Han planlegg å flytte lengre vekk for å gjere det vanskeleg for meg. Eg vil gjere motstand, men eg veit ikkje korleis. Det er ikkje så lett å bu i utlandet med ein gammal mann slik eg ein gong såg for meg.

...

Não sei o que o futuro trará. O meu plano é ir para outra escola, mas o meu marido não quer que eu faça isso. Ele está a planear irmos viver para mais longe para me dificultar a vida. Eu quero resistir, mas não sei como. Não é tão fácil como eu pensava viver num país estrangeiro com um homem idoso como marido.

Eg har nesten ikkje hatt pengar sidan eg kom til Noreg. Ein gong gav han meg pengar til lunsj, men sidan eg hadde så lite pengar, behaldt eg dei. Vennene mine på skulen vil hjelpe meg med å skaffe meg ein jobb, men mannen min seier at eg ikkje kan det. Han synest ikkje jobben som reinhaldar passar for meg.

...

Quase não tenho tido dinheiro desde que vim para a Noruega. Uma vez, o meu marido deu-me dinheiro para o almoço, mas como eu tinha tão pouco, guardei-o. Os meus amigos na escola querem ajudar-me a arranjar um emprego, mas o meu marido diz que eu não posso. Ele não acha que trabalhar como empregada de limpeza seja apropriado para mim.

I staden hadde han ein annan jobb for meg – å bygge ein garasje. Han var sjefen og eg gjorde alt. Han kunne ikkje gjere så mykje fordi han var sjuk. Han gav meg ingen av pengane han tente frå å bygge garasjen.

...

Em vez disso, ele tinha outro trabalho para mim – construir uma garagem. Ele era o patrão e eu fazia tudo. Ele não podia fazer muito porque estava doente. Ele não me deu nenhum do dinheiro que ganhou com a construção da garagem.

Ein dag sa han til meg at han kjeda seg når han var åleine heime, så han bestemte seg for at vi skulle skaffe oss ein hund. Eg ville ikkje ha ein hund sidan eg var sliten etter skulen og hadde lekser. Han sa at han skulle gå tur med hunden kvar dag, men til slutt måtte eg passe både hunden og den gamle mannen min.

...

Um dia ele disse que ficava aborrecido quando estava sozinho em casa, por isso decidiu que devíamos arranjar um cão. Eu não queria um cão, pois estava cansada depois da escola e tinha trabalhos de casa para fazer. Ele disse que passearia o cão todos os dias, mas afinal eu tive de cuidar tanto do cão como do meu marido idoso.